

Хто володіє інформацією, той володіє світом!

Трускавецький Вісник

Видається з 14 серпня 2008 року

№ 103 (226) від 15 листопада 2010 р.

Дорогі трускавчани!

Ось і пройшли вибори міського голови і депутатів місцевих рад. Ви зробили свій вибір, і справа честі всіх учасників перегонів його прийняти. Я щиро дякую за ту підтримку і довіру, яку Ви мені висловили. Я дякую всім, хто за мене голосував, і тим, хто підтримав іншого кандидата на посаду міського голови. Це вибір і право кожного. Я розумію, що бути при владі, працювати в умовах політичних та економічних викликів - це найлегший спосіб втратити довіру і стати об'єктом критики. Бути в опозиції, критикувати завжди легше, ніж щось робити. А я попри все вісім років намагався працювати на користь громади і розвиток міста-курорту Трускавця. І вдячний всім, хто це бачить і розуміє та висловив мені свою підтримку 31 жовтня.

Сподіваюсь, що новообраний міський голова продовжить курс на стабільність та економічне процвітання Трускавця, забезпечить гарантії соціального захисту та розвиток культури, освіти, медицини в місті.

З повагою, Лев Грицак

Новини Трускавця та регіону

Руслан Козир – новий міський голова Трускавця

В суботу, 13 листопада, відбулося засідання міської ТВК. На ньому остаточно було покладено крапку відносно того, хто ж у Трускавці міський голова. Після закінчення справи в Апеляційному суді за позовом кандидата Євгена Юника можна було приймати відповідне рішення. 12 листопада Львівський апеляційний адміністративний суд розглянув апеляційну скаргу на постанову Трускавецького міського суду від 8 листопада у справі №2а-231/10 за адміністративним позовом кандидата на посаду міського голови Юника Є.В. (Європейська партія України) до ДВК № 26007 та 26010 про встановлення фактів масових та системних порушень, визнання рішень та дій не чинними та відмовив у повному обсязі в задоволенні даного позову. Рішення остаточно та оскарженню не підлягає. Отже, міським головою Трускавця став Руслан Козир. Редакція «ТВ» вітає нового мера нашого Трускавця та бажає йому всього найкращого. А наші жартівливі побажання для Руслана Ярославовича – в кінці цього номеру вісника.

Прийняття присяги – у вівторок

Як повідомив на понеділковій нараді 15 листопада керуючий справами трускавецького міськвиконкому Ігор Петранич, 15 листопада відбудеться I сесія Трускавецької міської ради VI скликання. Відповідне рішення ухвалила міська ТВК. На порядку денному сесії – два питання: визнання повноважень трускавецького міського голови та депутатів Трускавецької міської ради і створення робочої групи для підготовки до II сесії ТМР з метою вироблення регламенту, нової структури влади, нового складу міськвиконкому, положення про комісії тощо).

На цю сесію, яка розпочне свою роботу 16 листопада о 11.00 в кінотеатрі «Злата», запрошуються депутати Трускавецької міської ради всіх скликань, керівники установ та організацій, працівники виконкому, засоби масової інформації та інші. Від цього моменту можна буде говорити про нову владу в місті, яка перебере важелі впливу в попередньої. Очікується, що перезавантаження влади в Трускавці повинно відбутися до початку Новорічно-Різдвяних свят, а саме: кадрові питання, звільнення та призначення, визначення нових підходів до вирішення старих проблем міста тощо.

Наталія Потічна звільнилася

Начальник юридичного відділу ТМР Наталія Потічна написала заяву на звільнення, в. о. призначено Галину Наконечну. Про це було повідомлено 15 листопада на понеділковій нараді в мерії. Чутки про те, що Наталія Юріївна перейде на іншу роботу, витали ще з літа, так що немає сенсу прив'язувати цю подію до того, що вона балотувалася в депутати ТМР від ЄПУ (команду Європейської партії в Трускавці очолив Євген Юник). Це надзвичайно хороший фахівець, досконалий спеціаліст, а посада вимагає великого досвіду, хороших знань, юридичної практики. Від того, що Наталія Юріївна вирішила звільнитися з органу місцевого самоврядування, міська рада Трускавця багато втратила.

Грузини в нашому місті

Як повідомив на понеділковій нараді 15 листопада начальник інформаційно-аналітичного відділу ТМР Олег Блажівський, минулої суботи у Трускавці побувала грузинська делегація на чолі Георгієм Барабідзе, віцепрем'єр-міністром Грузії за участю Почесного консула Грузії в м. Львові та Львівській області. Грузини оглянули наше місто та побували в клініці відновного лікування доктора Козявкіна, з яким планують

розвинути плідну співпрацю. Втім, тісніші контакти грузинська сторона має намір зав'язати зі всім Трускавцем, щоб громадяни цієї закарпатської республіки могли масово оздоровлюватися на нашому курорті, як це було в радянські часи. Немаловажною є і політична складова – Грузія дивиться на Україну як на свого друга з часів грузинсько-російської війни 2008 року (навіть ще з часів Помаранчевої революції) і приїзд грузинської делегації на Львівщину минулого тижня та зустріч з главою ЛОДА Василем Горбалем (однокурником Михайла Саакашвілі) засвідчила правильність цієї думки.

Непорозуміння з банками

При оплаті за комунальні послуги «Ощадбанк» та «Приватбанк» беруть в населення комісію, чого не було раніше. Про те, що це є тимчасовим прикритим явищем та що ведуться перемовини з керівниками банківських установ щодо повернення до status quo говорив на понеділковій нараді генеральний директор КП «Наше місто» Олексій Балицький. Він теж повідомив, що підприємство, яке він очолює, вже отримало висновки львівської цінової інспекції стосовно теплової енергії та направило їх до Києва, в НКРЕ, що означає, що ціни на тепло в близькому майбутньому у Трускавці можуть зрости. Теж Олексій Михайлович відзначив проблему розрахунків за спожитий газ – в разі неоплати місто можуть від'єднати від газу, це вже доповнив заступник мера Віктор Марченко.

Стосовно ж оплати за комунальні послуги, то абоненти знайшли вихід, щоб не платити ще й комісію вищезазначеним банкам – оплачують рахунки в поштових відділеннях або в банку «Надра».

Щепитимуть чи ні?

Цього року державні службовці можуть уникнути щеплення від грипу – на це немає відповідних коштів. Проблема була обговорена на понеділковій нараді в мерії, про неї говорили головний лікар міської лікарні Осип Свіжинський, начальник фінансового управління ТМР Микола Федоричак, заступник міського голови Ярослав Чистогорський, який на цій нараді був головою. Кошти на щеплення працівників бюджетних установ можуть знайтися, якщо їх перекинути з інших статей видатків, але навряд чи хтось погодиться на такий крок.

Власна інформація

У Дрогобичі відкрилася виставка творів мистецтва ув'язнених

9 листопада, у Дрогобичі в Палаці мистецтв музейного комплексу «Дрогобиччини» за участю духовенства відкрито виставку «Переображення Господньою Любов'ю».

У двох виставкових залах представлено твори образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва засуджених, які відбувають покарання в установах позбавлення волі з усіх областей України.

Виставку проводить Українська Греко-Католицька Церква у співпраці з Берлінською Галереєю «MAGNIFICAT», Інститутом Соціальної Стратегії (LAICHEN und BERLIN) і Товариством «Мистецтво і в'язниця» за сприянням Державної кримінально-виконавчої служби України. Експонувалася вона у Києві, Донецьку, Чернігові, Івано-Франківську, Львові, Трускавці. За посередництвом Державної кримінально-виконавчої служби України церкві було передано 148 творів від 142 авторів із пенітенціарних установ усіх областей України.

Ця виставка проводиться під патронатом блаженнішого патріарха Любомира, який 19 серпня, на свято Спаса, на церемонії відкриття виставки у Києві сказав: «Важливість сьогоденного дійства полягає у певному обміні сигналами через мистецтво. І те, що в зображеннях картин цих ув'язнених людей представлене їх бачення світу, говорить про спрямування їхніх душ до світла, про відчуття ними людської гідності. У цьому ми маємо підтримувати наших співгромадян. Ми спробуємо, оскільки люди за ґратами і за колючим дротом можуть творити щось прекрасне, зробити адекватні кроки назустріч до нашого ближнього, щоб любов'ю серця та багатством душі преобразити життя й світ».

Тарас Шафран, директор Єпархіального музею

Через необережне поводження з вогнем мало не згорів мотоцикл

Нещодавно на пункт зв'язку Стебницького підрозділу пожежної частини надійшло повідомлення про те, що на вулиці Куліша в одному з приватних гаражів виникла пожежа, в результаті якої вогнем пошкоджено гараж та мотоцикл марки «ДЖ-Юпітер-3». Матеріальні збитки становлять більше 20 тисяч гривень. На місце події виїжджала автоцистерна Стебницького підрозділу пожежної частини. За версією вогнеборців, причиною пожежі є необережне поводження з вогнем невстановлених осіб.

Газета «Воля громади»

Загальноміське свято

В неділю, 14 листопада, в ПК імені Т. Шевченка у Трускавці пройшло загальноміське свято – День Подяки Богу за врожай. «Я вже вдруге на Святі Подяки Богу за плоди і відчуваю ауру добра та любові», говорив під час свого привітання офіційний представник від міської влади, заступник міського голови Ярослав

Чистогорський. «Я дякую всім, хто прийшов на свято подякувати Богу за хліб, за овочі і фрукти, за те, що в Україні ніхто не вмирає з голоду. Запрошую вас до спільної молитви», дякував присутнім на закінченні Свята Подяки старший пастор церков «Добра Новина» Анатолій Кузьмич. І насамкінець всі помолилися молитвою, яка єднає всіх християн, молитвою, якої навчив нас Ісус Христос – «Отче наш».

А перед тим глядачі мали можливість подивитися надзвичайно хороший концерт, в якому взяли участь гурт мандоліністів Народного дому Трускавця «Лісові квіти», хореографічний колектив трускавецької дитячої школи мистецтв «Золоті діти», соліст Марія Гусяк, вокально-інструментальний ансамбль церкви «Добра Новина» та дитячий ансамбль цієї церкви, Василь та Галина Кириличі, християнський рок-гурт «S.O.J». Повний зал Палацу культури свідчив, що такі свята потрібні місту і, як говорив пастор Анатолій, це свято повинно зайняти свою гідну нішу в кожному українському місті поряд з іншими релігійними святами, а також Днем міста, Днем Незалежності тощо. Пісні, мелодії, танці були різноманітні – «Зелен клен», «Червона рута», «Вальс квітів», «Чунга-чанга», «Весела дівоча», «Одна калина», твори народні та класичні – все на славу Божу.

Ведучими Дня Подяки у Трускавці були Ярослав Вороняк та Тетяна Цехмейстер, сценарій підготувала Оксана Мельник.

Володимир Ключак

Євген Юник – хороша людина

Напевно, на жодного учасника виборчої кампанії в Трускавці не було вилито стільки бруду, як на головного лікаря Медичного центру № 1, БОЛ-1 ЗАТ «Трускавецькурорт» Євгена Юника. І листівки без підписів, і листівки, підписані вигаданими особами, і навіть листівки «Дай Боже» з підписом самого Євгена Володимировича, до яких, віримо, він жодного стосунку не має, бо зразу ж видно, що провокація – «візьмемо кредит в МВФ, трохи поголодуємо...» та інші дурниці в цьому ж плані. А про дивну газету «Не дай Боже», яка стала раритетом, ми вже й мовчимо – нашу позицію стосовно цього хамства ми висловили ще в середині жовтня. Не краще і з коментарями – комусь ну дуже вже було вигідно ліпити з цього політика образ такого собі простачка, який нібито зловживає алкоголем, не дуже розумний, не буде вміти керувати містом тощо.

Ми, звичайно ж, не були в команді Євгена Юника і працювали відповідно на перемогу іншого кандидата. Проте чисто по-людськи не можна було не обурюватись тоді, коли закиди йому були писані на коліні, коли його добрі справи замовчувалися чи принижувалися, а натомість на передній план виставлялося щось бридке, до чого він зовсім не має стосунку.

Вперше нам довелося побачити, а згодом і познайомитися з Євгеном Володимировичем на сесіях міської ради. З усіх нашоукраїнців він чи не єдиний виступав завжди спокійно, ніколи в гострій формі не найжджав на діючого мера Лева Грицака, постійно, на кожній сесії озвучував по кілька депутатських запитів – в основному ті, які йому доручали озвучити прості люди – проблеми коней в парку, бродячих тварин, неповаги водіїв до пенсіонерів, вирішення проблеми шуму та загазованості на вулиці Воробкевича, проблеми паркування на Суховоля, тепло- та водопостачання та багатьох інших.

Після заснування БФ «Трускавчани» ми бачили, як зростала кількість прихильників цієї людини – від кільканадцяти бабусь, які зібралися вперше в «Златі» до сотень людей різного віку, різних політичних та релігійних поглядів, які активно підтримували Євгена Володимировича. Спокійно стриманим та уважним

пригадуємо п. Євгена і із зустрічей з представниками засобів масової інформації, його хороші помічники п. Ірина Шкалаберда та п. Руслан Пристай завжди були готові надати додаткову інформацію, не забували привітати зі святом тощо – без перебільшення скажемо, що так добре не працювали не тільки прес-служби інших кандидатів, а навіть в самій трускавецькій мерії могли б це взяти на замітку, як потрібно працювати з журналістами.

Те, що Євген Володимирович був депутатом в попередніх трьох скликаннях і що разом із сином став депутатом знову, не є випадковим явищем. Він перемагав і по мажоритарці, а тепер за його особистого іміджу, причому виключно позитивного, в раду потрапило 4 представників від непрохідної по Львівщині Європейської партії України Катеринчука. Його друге місце у виборчих перегонях, причому з таким образливо мізерним відривом, напевно, і спричинило намагання у судах переглянути результат виборів на свою користь. Не знаємо, наскільки ЗАТ «Трускавецькурорт» фінансував його компанію і наскільки добрим мером для громади був би Євген Юник, але знаємо одне – це дуже хороша, порядна, позитивна людина. А саме таких не люблять балабони, вічні інтригани, циніки, ті, для кого в цьому житті нема нічого святого. Та найгірше те, що ніхто і не думає вибачитися перед Євгеном Володимировичем за те, що насолить йому на цих виборах та облив брудом цю людину. А так не мало б бути.

Зважаючи на те, що відрив між Козиром та Юником насправду маленький, переможець цих перегонів мав би запросити свого головного конкурента працювати спільно для блага міста. І вже інше діло, погодиться той чи ні. Інше діло, якими мали б бути умови такої співпраці. Це тому, що громаду потрібно об'єднувати, а не роз'єднувати і на це прийшов найвищий час. Козир, Юник, Грицак – це наче ті три кити, які мали б забезпечити добробут мешканців, розвиток курорту, реалізацію соціальних програм при сприянні депутата облради, потужної особистості Олександра Чебаненка, за підтримки ЗАТу, «Карпат», голови ЛОДА Василя Горбала, впливових людей в Києві та Львові, різних політичних сил – Партії Регіонів, Фронту змін, Європейської партії тощо. Інше діло, що це на даний момент може виглядати як ілюзія. Але новий мер мав би працювати за принципом «Очам страшно – руки зроблять».

Повертаючись до основної теми статті, хочеться звернутися до кожного, хто в особі Євгена Юника побачив монстра, маріонетку чи нещасну узалежену людину (а саме так намагалися його показати вороги, бо достойні опоненти не мали б так чинити) – це неправда. Євген Володимирович – нормальна тверезомисляча особистість, самостійна фігура в політиці, порядний сім'янин, він НЕ ЗЛОВЖИВАЄ АЛКОГОЛЕМ і швидше за все як лікар взагалі не вживає його, він ішов на вибори з проектом зовсім не затівським і результат це добре показав, адже ЗАТу набагато був би вигіднішим дещо інший кандидат. Та вибори залишаться в минулому, а жити щодня варто днем сьогоднішнім. І чи зможуть дивитися в очі цій порядній людині ті, хто гадив в душу йому і накликав підозри щодо скоєного на інших? Але Бог їм суддя, кажемо ми і думаємо, що Євген Володимирович поділяє нашу точку зору.

Володимир Ключак

Про газ, ціни на нього й газові лічильники

/Актуальне інтерв'ю/

До газу в побуті Борислав давно звик, а над тим, щоб він був, постійно працює колектив управління експлуатації газового господарства. Керує ним досвідчений інженер Володимир Юрійович Луців. Хоч надворі пізня осінь, тепла, до речі, та зима, хочеш чи не хочеш, прийде. Оскільки газ — це тепло в наших оселях, то його стабільна подача - гарантія нашого спокійного перезимування. Але гарантувати щось у принципі ніхто не може, хоча, принаймні, запевнити міську громаду в тому, що із газом буде все гаразд, — може Володимир Луців. Адже його колектив, який обслуговує понад 26 тисяч абонентів, добре попрацював улітку над поліпшенням газопостачання — встановлено шість нових газорозподільчих пунктів, що дуже багато, де треба, замінили мережі. Тобто до зими, як сказав п. Володимир, підприємство готове на сто відсотків.

- Що ми ще робили? - перепитує він. - Займалися газифікацією ближніх до Борислава сіл. Це Попелі, Ясениця, і буде ще рідне село Івана Франка, куди газ підведений, але треба розвести його по оселях. Газифікація Попелів практично завершена. Що приємно, то це те, як люди її сприйняли і як дружно співпрацювали з нами. Зараз роботи в основному ведемо в Ясениці. Там постійно працює сім наших ланок - зварник і слюсар у кожній. Так що коли зараз обслуговуємо 26 тисяч 388 абонентів, то вже, скажімо, завтра-післязавтра їх буде більше. Крім того, треба мати на увазі, що у Трускавці, Бориславі, Східниці триває приватне будівництво, а в Трускавці навіть будуються багатоповерхівки. Отож і звідти приходять нові абоненти. Тобто роботи для колективу більшає, а кількість працівників - ні. Але добре, що є робота. Я вдячний усім, хто ставиться до неї сумлінно, з повною віддачею.

- Отже, у Вас усе гаразд і нема проблем?

- Я не сказав, що все гаразд і нема проблем. Вони весь час є, життя підкидає. Ось у серпні на 50 відсотків зросла ціна на газ для населення і я потерпав, що будуть проблеми з проплатою. Адже і за старою ціною

заборгованість населення за газ сягала 1 млн. 200 тис. гривень. Однак виявилось, що хто платив, той і платить, а хто не платив, той і далі не платить. Отже, і далі маємо «хвіст» в 1,2 млн. грн.

- А ви якихось заходів впливу щодо боржників вживаєте?

- Спробуй не вживати. Нехай усі знають, що від нас вимагають стовідсоткової проплати за отриманий газ. Щодня практично звітуємо перед «Львівгазом», а той - перед НАК «Нафтогаз України», а на НАК тисне Газпром. Отака вертикаль тиску. А що конкретно робимо? Ведемо конкретну роз'яснювальну роботу, попереджуємо, від'єднуємо від газопостачання, судимося. Але й далі маємо абонентів, які винні нам по 2-3 тис. гривень. Як правило, ми справи в суді виграємо. Недавно виграли позов на 60 тисяч гривень. Якщо абонент не виконує рішення суду, справа передається у виконавчу службу.

- Ну то відріжьте трубу - і все тут...

- Ви знаєте, що з тих 1,2 млн. гривень 1 млн. 180 тисяч припадає на боржників, котрі мешкають у багатоквартирних будинках. У квартиру вони не впустять хлопців із різакон, стояк відрізати не можемо, бо постраждають чесні абоненти з під'їзду, котрі сумлінно платять. Відверто кажучи, є проблема, з якою важко дати раду. Вона не лише бориславська. А із цього становища є вихід. Ми, коли стане сутужно, будемо відключати стояки і постраждають чесні люди. Іншого - не бачу.

Простіше впливати на власників із особняків. З ними все просто. Нині прошу людей виробляти субсидії, бо дійсно не всі мають достойні доходи, щоби мирно з нами розходитися. Зараз ще нічого, погода дає можливість економити, але взимку доведеться, й аж тоді споживач відчує оті 50 відсотків підвищення. При недостатній проплаті нам узимку можуть понизити тиск у мережах, постраждають кінцеві пункти як ото Східниця.

- То ж яка ціна за газ?

- Вона залежить від обсягу споживання газу абонентом. Але дамо людям повну інформацію. Якщо абонент споживає за рік до 2,5 тис. кубічних метрів, то за наявності лічильника - 725,40 грн. за тисячу, а за відсутності - 798 грн. Друге: коли споживач вийшов за вказані 2,5 тисячі кубічних метрів, але не перебрав 6 тис. куб. метрів, то за наявності лічильника тариф 1098 грн. за тисячу на рік, за відсутності лічильника - 1207,80 грн. на рік. І далі рубіж використання до 12 тисяч кубічних метрів: за наявності лічильника - 2248,20 за тисячу, за відсутності - 2473,20. Коли ви перебрали за 12 тисяч кубометрів газу, то при лічильнику будете платити 2688,60, без лічильника - 2954,10. Отже, робіть висновки. І багато абонентів їх зробило - маємо 18,5 тисячі їх із лічильниками. Запрошуємо решту до співпраці, бо ніхто, крім нас, лічильник не поставить.

- Але Ви ще маєте іншу клієнтуру, скажімо, комунальні підприємства, держорганізації, як вони платять?

- Досі не було проблем, але кінець року і вони можуть бути, а може й не будуть. Втім, гроші грішми, але є ще, як кажуть, правила поводження з газом. Просив би людей бути дуже обережними при використанні газових приладів. Коли відчуєте, що щось не так, телефонуйте в нашу аварійну службу за номерами «104». Дякую за увагу і розуміння.

Записав Богдан Пиріг, газета «Нафтовик Борислава»

Стебничани визначились

/Найлегше владу завоювати, а найважче її втримати/

Коли “допомагають” суперники

Як ми й передбачали, міським головою Стебника став Василь Пецюх. Звичайно, до останнього сумніви в перемозі були і серед членів його команди, бо все-таки мова йде про вибори. А це своєрідна лотерея.

“Допоміг” Василеві Федоровичу перемогти його основний суперник Петро Старосольський. Він провів потужну рекламну кампанію, але переборшив. Зокрема, мова йде про те, що Петро Романович, на відміну від Василя Федоровича, став щедро роздавати наліво й направо обіцянки, а це людям не сподобалося. Крім того, негативно виборці сприйняли й кольорові бігборди із зображенням п. Старосольського та його команди. Та й сама команда, чесно кажучи, викликала спротив у пересічного стебничанина, адже в її основі були люди, які, перебуваючи в депутатському корпусі, показали себе з негативного боку. До речі, вони не стали й депутатами, хоча виклалися на всі сто відсотків. Не допомогла й багаточисельна родина Петра Старосольського, на яку він покладався.

Лідер місцевої “Батьківщини” Ігор Боднар зняв свою кандидатуру на посаду міського голови і закликав виборців голосувати за Василя Пецюха. Звичайно, він вніс свою децицію в загальну перемогу й тепер може сподіватися на прихильність нового мера, не кажучи про якусь хлібну посаду (скажімо, секретаря ради). Але якщо партія не висуває свого кандидата, то вона просто-напросто “вмирає” у конкретному населеному пункті. В Дрогобичі аналогічний крок на користь Богдана Мозоля зробив Михайло Ваврин, хоча це не завадило Олексієві Радзівському стати міським головою Дрогобича. Але й там “Батьківщина” “вмерла”, як і в Бориславі та Трусківці. Тепер питання в тому, чи зможе вона відродитися до наступних виборів.

За попередніми даними (офіційні будуть оприлюднені сьогодні, 5 листопада, в день виходу газети), за Василя Пецюха проголосувало 3 тисячі 495 стебничан з 14 тисяч 684 виборців, внесених до списку (в голосуванні взяв участь лише 7 тисяч 751 виборець). Його основний конкурент Петро Старосольський набрав 2 тисячі 272 голоси. Третім був Микола Гориславський. За нього проголосувало 736 виборців. Романові Юзефовичу віддали свої голоси 388 виборців. П'ятою була Марія Губицька, яку підтримали 225 виборців. Останнім виявився Роман Калапач, який зібрав лише 77 своїх прихильників. 338 стебничан не підтримали жодного кандидата.

В Стебнику переміг Олексій Радзівський

Здавна вже так повелося, що кандидат на міського голову Дрогобича, який виграв у Стебнику, неодмінно одержує загальну перемогу і завойовує ратушу.

Так сталося і цього разу. Свої симпатії Олексієві Радзівському, який став міським головою Дрогобича, засвідчили 1804 стебничанина. Його основний конкурент Богдан Мозоль набрав 1427 голосів виборців. Далі були Олег Хрущ (914 голосів), Богдан Іванців (605), Микола Гук (573), Сергій Гориславський (506), Микола Походжай (357).

1021 стебничанин скептично поставився до кандидатів на посаду міського голови Дрогобича й не підтримав жодного кандидата.

Краще бути добрим татом, ніж поганим депутатом

Феномен стебницьких виборів полягає ще й у тому, що чимало депутатів Стебницької міської ради представлятимуть Народний Рух України. Цю політичну силу вже стали забувати на наших теренах. Звичайно, рухівці завдячують перемозі своєму лідерові Василю Пецюху, який, на відміну від багатьох стебницьких політиканів, не бігав із партії в партію. Але стебничани зрозуміли одну просту істину: слід підтримати не лише міського голову, а й обрати депутатів, які, своєю чергою, стануть членами його команди. За рухівців у Стебнику проголосувало 732 виборця.

Депутатом обласної ради став відомий співак Тарас Курчик, який також представлятиме Народний Рух України. Хочеться, аби його не спіткала сумна доля колег по співочому цеху на кшталт Оксани Білозір, Руслани, Святослава Вакарчука, які так і не стали політиками.

Депутатом Дрогобичської міської ради став Володимир Христофорович Возняк, який виховав не одне покоління стебничан. Він представлятиме партію “Сильна Україна”. Ми вже писали, що представники цієї політичної сили в Стебнику були чи не найпотужнішими серед інших команд, але в кінцевому результаті депутатом Стебницької міської ради став лише Андрій Тюска. За “Сильну Україну” в Стебнику проголосувало 265 чоловік.

Особливістю депутатського корпусу буде те, що до нього ввійшли представники тих політичних сил, які ще ніколи не засідали в місцевому “парламенті”. Мова йде про “Фронт змін”, “Свободу”, Партію захисників Вітчизни. І хоча в деяких з них ми побачимо старі обличчя, які поміняли партійні прапори, все ж значна більшість депутатського корпусу оновилася, причому на зміну людям старшого покоління прийшла молодь. Свої симпатії “Фронту змін” висловили 1065 стебничан, “Свободі” – 1029, Партії захисників Вітчизни – 249.

Особисто я не сподівався, що депутатами Стебницької міської ради стануть представники Партії регіонів. Однак частина стебничан, а саме 385 чоловік, проголосувала за них. Сподіватимемося, що мова йде не про ідеологічні пристрасті, а про симпатії до конкретних осіб, які представляють цю політичну силу. Крім того, регіонали повинні зрозуміти, що вони є правлячими в Києві, а в Стебнику керують інші політичні сили, і мова повинна йти про розв'язання конкретних проблем міста.

Серед інших політичних сил наведемо такі: за “Нашу Україну” проголосувало 432 виборці, за Конгрес українських націоналістів – 304, за “Батьківщину” – 577, за “Громадянську позицію” (партія, від якої балотувався Петро Старосольський) – 249, за комуністів – 27 осіб.

На щастя, не побачимо в міській раді одіозних фігур – Ореста Середницького, Ігоря Кузьмака та деяких інших. На жаль, не пройшов вічний опозиціонер Тарас Паньків. Натомість стали депутатами вічні можновладці Ігор Говірко та Богдан Асафат.

Пропонуємо вашій увазі список депутатів Стебницької міської ради: Роман Павлічко, Роман Білас, Андрій Гнат, Ігор Говірко, Наталія Беднарчик, Ігор Сушицький, Олег Юзефович, Ярослав Фіц, Петро Мисько, Микола Ранівський, Андрій Пукало, Андрій Тюска, Василь Карабан, Роман Івасівка, Володимир Дмитрів, Петро Бохняк, Богдан Асафат, Роман Броницький, Микола Гориславський, Вікторія Стародуб, Василь Пецюх, Ярослав Пецюх, Анастасія Галяк, Андрій Хорошунов, Юрій Івасівка, Денис Олійник, Галина Марчук, Ірина Василюшин, Мирослав Пуківський, Олександр Бодачевський, Роман Юзефович, Андрій Зімбовський, Ольга Гнатів, Ігор Боднар і Микола Варивода.

Як кажуть, краще бути добрим татом, ніж поганим депутатом. Побачимо, аж наскільки поганим буде нинішній депутатський корпус і чи не краще було цим народним обранцям зміцнювати сім'ї, ніж пертися до влади.

У Стебнику ще слід створити громаду

Звичайно, всі очікували, що Роман Калапач вдруге не стане міським головою Стебника, але його нищівна поразка (за попередніми даними, лише 77 голосів!) повинна засвідчити, що найлегше владу завоювати, а найважче її втримати. Стебничани не є кровожерливими людьми, хоча представники Партії захисників Вітчизни обіцяли після виборів порушення кримінальних справ проти Романа Степановича. Мабуть, тепер їхній революційний шал трішки пригас, але в правоохоронних органах залишилося чимало питань до п.Калапача. Одна справа, коли він був мером, інша – коли залишився просто громадянином України. За свою діяльність, а, вірніше, бездіяльність треба відповідати. На жаль, наші правоохоронці не є професіоналами і моральними людьми, вони здатні спокуситися на грошові знаки, а тому Роман Калапач може спати спокійно. Проте запам'ятаймо, що найбільше зло, яке він породив у Стебнику, - це зневіра людей до влади. Якщо понад сорок відсотків виборців узагалі не йдуть на вибори, а значна частина тих, хто проголосував, вкинули порожні бюлетені чи не віддали переваги жодному кандидатові, - це ті зерна зневіри, які посіяв Роман Калапач.

На жаль, не обійшлося і без провокацій, без так званого чорного піару, коли окремих кандидатів обливали брудом або намагалися збити виборців з пантелику. Нічого не допомогло, люди зорієнтувались у ситуації. У багатьох не викликає сумнівів, хто це міг зробити. За свої брудні справи вони належним чином покарані: не пройшли в депутати.

Нова влада повинна зробити належні висновки і не святкувати перемогу, а відразу взятися до справи. Кредит довіри від стебничан Василь Пецюх і його команда отримали, але цим не слід зловживати. Мешканці міста розуміють усю складність ситуації, що склалась, але чекають рішучих дій у наведенні порядку.

Стає очевидним, що без громади, без належного контролю з її боку цього не станеться. За великим рахунком, цю громаду в Стебнику ще слід створити, розбудити активність небайдужих людей, як це є в усьому цивілізованому світі. Якщо Василь Пецюх зрозуміє це, а не вирішуватиме все в своєму кабінеті, значить, зможе наблизити Стебник до європейських стандартів. Якщо ж ні, безкінечно падатимемо в прірву, з якої вже не буде виходу.

Слід не зачаровуватись у новій команді, а вже нині вимагати від неї рішучих заходів, розв'язання проблем Стебника. “Не сотвориць собі кумира”, - сказано в Біблії, і тоді не буде розчарування.

Що стосується нашої газети, то вона й надалі буде в опозиції до влади. Такою є функція засобів масової інформації в усьому цивілізованому світі, й нашим можновладцям до цього слід звикати. Відразу зазначимо, що опозиція буде не заради опозиції. Гарні починання нової влади всеціло будемо підтримувати. Але якщо в команді Василя Пецюха опиняться непрофесіонали, куми, свати, родичі, друзі, - нещадно будемо про це писати. Громада обрала Василя Пецюха, і він повинен опиратися родинному тиску, дійсно працювати на громаду.

Вже незабаром побачимо, чи буде в належному стані дорога на Трускавець, чи вивозитимуть сміття, чи не будуть переповненими маршрутки на Дрогобич, чи відремонтують дахи, чи... А, може, й не побачимо...

Анатолій Власюк, газета «Воля громади»

Микола Варивода: “Аби пароплав плив, на ньому не потрібно сто розумних капітанів”

Миколу Вариводу в Стебнику й далеко за його межами поза очі називають “сірим кардиналом”. Можливо, й перевищують його роль у подіях, що відбуваються, але програміст за фахом таки справді вміє прораховувати на декілька ходів наперед. Цьогоріч він втретє став депутатом Стебницької міської ради, причому не йшов по мажоритарному округу, а був другим за партійним списком “Батьківщини”. Два чоловіки за списком і пройшло. Ще п'ятеро стали депутатами у мажоритарних округах.

- Які Ваші загальні враження від виборів у Стебнику?

- Ну й питання! Взагалі враження нормальні, хоча вибори пройшли на тлі сплеску брудних технологій. Тобто можна сказати, що на попередніх виборах бруду було менше. Також якість роботи членів виборчих дільниць була набагато нижчою.

- Ви задоволені результатом, що сім чоловік від “Батьківщини” стали депутатами Стебницької міської ради?

- Не можна бути задоволеним таким результатом, оскільки будь-яка партія ставить собі завдання, йдучи на вибори, отримати владу. Сім чоловік, з одного боку, це високий результат, порівнюючи з іншими партіями. Але ставлячись до реального місця “Батьківщини” хоча б на сучасному етапі, результатом ми не можемо бути задоволеними.

- Чим все-таки було викликано, що Ігор Боднар, лідер стебницької “Батьківщини”, зняв свою кандидатуру на користь Василя Пецюха? В цьому була реальна необхідність?

- Напевно, коректно було би про це запитати в Ігоря Степановича. Це було би правильніше. Я вважаю, що будь-яка сила, яка відповідає перед виборцями, повинна пропонувати свій шлях, але не повинна й відігравати роль тіньових кандидатів, коли йдуть на вибори, усвідомлюючи, що вони не пройдуть. Легко

ввести в оману виборців, і таким способом, скажемо, не зовсім чесним, забезпечити перемогу свого опонента. “Батьківщина” визначилась і відкрито підтримала Василя Федоровича Пещоха, не ховаючись і не кулуарно.

- Мабуть, “Батьківщина” розраховує на якісь дивіденди від того, що Ігор Боднар зняв свою кандидатуру?

- Я думаю, що найкращими дивідендами будуть покращення стану справ у місті, хоча не виключено, що врахують позицію “Батьківщини” навіть з огляду на чисельність депутатського складу.

- Чи стане “Батьківщина” ініціатором створення більшості в міській раді?

- Я вважаю, що депутатський корпус Стебника формується під впливом політики і закінчує свою каденцію під впливом політики. А 90 відсотків роботи, а, може, й більше, - це розв’язання практичних, господарських прагматичних проблем. Це питання життєдіяльності міста. Ми тут не голосуємо за якісь політичні речі. Мені б особисто не хотілося, щоб формування більшості здійснювалося під політичними гаслами. Формування більшості як бачення дальшого шляху розвитку міста – це мені більше імпонує. Треба хоча би припинити падіння, бо вже гірше нікуди. Я думаю, що це видно і за станом доріг, і за вивозом твердих побутових відходів. Кричущі проблеми!

- З якими фракціями найбільше буде співпрацювати “Батьківщина” в Стебницькій міській раді і з якими точно не буде співпрацювати?

- Я не можу відповісти на це питання, бо не бачу політичної площини розв’язання проблем. Я думаю, ми будемо працювати з прагматичними людьми, які бажають добра для свого міста.

- Ви вже втретє стаєте депутатом Стебницької міської ради. На Вашу думку, цей депутатський корпус буде кращий за попередній чи гірший?

- Я думаю, що в плані фаховості, в господарських питаннях цей депутатський корпус, напевно, є кращий, ніж попередній. Правда, твердо усвідомлюю, що для того, аби пароплав плив, на ньому не потрібно сто розумних капітанів. Має бути один капітан і команда, в тім числі, скажімо, кочегари й інші не зовсім кваліфіковані люди. Тоді та команда доведе пароплав до порту призначення. Цей депутатський корпус, я думаю, якісніший і кращий.

- Що найперше плануєте зробити як депутат зі стажем? Які проблеми має розв’язувати Стебницька міська рада від самого початку? Що будете пропонувати, аби на це звернули увагу?

- Найперше, я думаю, міська рада має звернути увагу на наведення ладу в міській господарці шляхом підвищення ефективності використання тих ресурсів, які є. Я думаю, що ненормальною є ситуація, коли коштів немає, видатки на утримання апарату управління ростуть, а сам апарат управління робить небагато, бо немає коштів. Виходить замкнене коло. Я думаю, що цю проблему треба розв’язати. Друге питання – все-таки наведення ладу в діяльності комунальних підприємств, які на даний час існують. Я думаю, що це під силу і це треба робити насамперед, щоб стебничани відчули позитивні зміни на краще.

Анатолій Власюк, газета «Воля громади»

Людська нелюдність

До мене як до керівника Товариства захисту тварин неодноразово надходили скарги від мешканців Стебника, які проживають на вулицях Сковороди і Котляревського, про те, що О.В. стріляє зі зброї по котах і собаках.

Минулого місяця він підстрелив домашню кішку. При обстеженні ветеринарних лікарів було виявлено (і це засвідчив рентгенівський знімок), що у киці є куля від пневматичної гвинтівки. На щастя, бідну тваринку вдалося врятувати.

За такі справи необхідно карати і вилучати зброю.

Люди добрі, не робіть подібних злочинів, бо за все потрібно відповідати!

А на днях у Стебнику, на Кубі, на вулиці Сагайдачного, отруїли собак. Невже таким чином можна розв’язати цю проблему? Кому піднялася рука таке зробити?

Чому вбити, труїти, усипляти, а не стерилізувати, створювати притулки для тварин? Вони не винні, що народжуються на світ. Ми їх єдина надія. Розказати про свої страждання і біди тварини не можуть. Будьмо милосердні до братів наших менших!

Наталія Петрицин, президент Товариства захисту тварин, газета «Воля громади»

Чи може Борислав стати курортною місциною і входити в рекреаційну зону Трускавця - Східниці

Знову витає думка про можливість проростати Бориславу Східницею, тобто ставати курортним краєм чи, як тепер кажуть, рекреаційним. Є багато плюсів з такого вирішення питання, а є і багато проблем для його реалізації.

За таке становисько нашого міста, за його майбутнє в статусі курортного є:

1. Борислав має джерела мінеральної води «Нафтуса», має свої нафту і газ, які можуть бути альтернативними джерелами енергії для нашої агломерації, у першу чергу для комунального опалення котелень.

2. Територія біля Борислава належить до екологічно чутливих зон Трускавецького і Східницького курортних (гірничих) округів мінеральних лікувальних вод; ландшафтного заказника «Бориславський» та НПП «Сколівські Бескиди», історико-архітектурний ансамбль «Тустань», які є одночасно і рекреаційними ділянками.

3. Борислав знаходиться на невеликій віддалі від Трускавця (5-7 км) та Східниці (10 - 12 км).

4. Борислав уже майже 140 років має залізничне сполучення. У Східниці немає і не скоро буде.

5. Борислав має каналізаційну систему, хоч кепську, але має. А в Східниці немає, але може бути споруджена.

6. Борислав має асфальтові дороги до Дрогобича, до Трускавця і до Самбора..., кепські дороги, але має. Ні Дрогобич ні Трускавець не мають дороги до Східниці.

7. Борислав має великий людський ресурс, у т. ч. за кордоном: в Італії, в Польщі, в Чехії, в Португалії, в Іспанії, тощо. Його можна повернути на наші терени створенням нових робочих місць. Значна частина людей нині працює в Трускавці, Східниці і Дрогобичі.

8. Борислав має позитивний імідж, як одне з місць зародження нафтової промисловості світу та перша столиця нафтовидобутку України, як місце найстарішого і найбільшого родовища у світі з видобутку озокериту.

Тепер Борислав має великий шанс стати світового значення скансен-музеєм нафтогазоозокеритовидобутку та вирішення екологічних проблем їх довготривалого впливу на навколишнє середовище.

Тустановицькі вибушники (багаті завдяки нафті), ще на початку ХХ сторіччя хотіли, бо мали кошти, купити Трускавець, але не склалося... Тому Великий Борислав, який об'єднав ряд інших населених пунктів (Тустановичі, Мразниця, Губичі, Баня), мав бути ще більшим, авторитетнішим.

Борислав став Великим, завдяки до офіційної реєстрації польською адміністрацією, завдяки першому автобіографічному твору про наше місто Івана Франка «Борислав сміється», який є візитною карткою або брендом, чи логотипом, паролем, чи кодом у спілкуванні між людьми. Цим символом ми досі ще не скористалися в комерційних цілях. Є пам'ятники яйцю, писанці, гусаку, іншим атрибутам буття, чи персонажам творів тощо. А «Борислав сміється» не має оригінального, особливого знаку, а може має?

Східниця була нафтовою, в один час тут видобувалося навіть більше нафти (у 1895-1905 роках), ніж у Бориславі. Та потім з мовчазної згоди та активної допомоги керівництва Борислава та стараннями Омеляна Стоцького стала курортом, який має великі перспективи.

* * *

А що ставить перепони, є проблемним, щоб наше місто стало курортним:

1. Вплив на навколишнє середовище довготривалої розробки нафтогазових покладів, як і озокеритового родовища, котре зараз в аварійному, чи руйнівному, одним словом, кризовому стані.

2. Велика кількість гірничих споруд від простих первинних конструкцій криниць або колодязів, чи як кажуть ще у нас студень, чи як колись казав Костянтин Толвінський, шахточок чи шахт до свердловин, у тому числі збудованих уже у 80-х роках ХХ сторіччя свердловин №№ 2000, 2001, 2002 і 2016 - дегазаційних. Конструкція, як і глибина гірничих виробок (споруд), різні. Глибина від 20-30 м до 3000 м.

3. Неможливість зупинення експлуатації існуючих (нині діючих в різних фондах) свердловин, а також їх ліквідацію через техногенні та геогенні (природні) чинники, себто через ймовірність виникнення катастрофічних нафтогазопроявів, які навіть при нинішньому стані розробки себе проявляють, передусім, у весняний період, коли є повсюдне водяне дзеркало, облямівка води у приповерхневих шарах, що частково зупиняє рух вуглеводнів і сприяє їх накопиченню.

4. Великі витрати коштів на відновлення озокеритної шахти, хоча б для видобутку лікувального озокериту, чи екскурсійних заходів. Адже відомі позитивні ефекти для зцілення здоров'я від постійного термобаричного стану середовища і навіть від паління свічок озокеритного походження.

5. Великі витрати коштів для переведення високообводнених, високовитратних свердловин на новітні технології експлуатації з метою зменшення видобутку води та збільшення видобутку нафтогазових флюїдів.

6. Велика здіявленість, ушкодженість надр різними гірничими спорудами, передусім центральної частини Борислава, а також Тустанович і Мразниці при стихійних лихах (землетрусі, зсувах, повенях) може призвести до катастрофічних наслідків.

7. Несподівана зупинка (не науково обгрунтована) розробки Бориславського родовища може призвести до непередбачуваних подій. І нинішня загазованість лише дрібниця проти масштабного катаклізму.

З нині сущих ніхто не споглядав зародження курорту Трускавець. Є лише історичні відомості. Але старше покоління бориславців пам'ятає його розвиток у 60-80-х роках ХХ сторіччя. Трускавець мав привілеї і

передусім, відчутним було краще забезпечення продуктами. Хто не пам'ятає магазин «Вишенька», де запасалися харчовими продуктами і бориславці. Тут стрімко зростали корпуси санаторіїв-профілакторіїв із кращим, як на той час, медичним обладнанням.

На наших очах народжувався, вірніше перероджувався нафтовий промисел Східниці у курорт Східниця. Створення курортів пов'язане, у першу чергу, з наданням преференції, пільг, дотацій і жвавим втручанням у їх розвиток держави.

Сьогодні, щоб Борислав переріс у курортне місто, потрібна велика допомога держави і зокрема в інвестуванні, в застосуванні новітніх технологій з видобування нафтогазових флюїдів з роздренованих надр, що є різними у різних районах нашого населеного пункту, у різних за стратиграфічною приналежністю покладах. Крім цього, екологічні проблеми потребують нового рівня вирішення, на зразок застосування нових технологій і підходів для видобутку «нетрадиційного, чи сланцевого» газу.

Переродження нашого міста в курорт - це комплексний, високовитратний і довготривалий процес. Борислав може стати індустріальним, історико-курортним центром європейського значення.

Любомир Михалевич, газета «Нафтовик Борислава»

Жартівливі настанови та вітання для нового мера Трускавця Руслана Козира

Пане Руслане, ви перемогли,
Для цього ми старались, як могли.
Згадали Лозінського, згадали ваші борги,
Та люди вас вибрали і ви перемогли.
Пане Руслане, отримуйте місто як лялю,
Дивіться, щоб ви його гарно шанували,
Пам'ятник Бандері трохи переробіть та під мерію перенесіть,
А продажним журналістам жорстоко не мстите.
Пане Руслане, ваша взяла гору,
Дали-сте всім вашим опонентам фору,
Тепер єднайте громаду під своїм крилом,
Не будьте горобцем чи вороном – будьте орлом.
Хоч ви не Лев, та вдача в вас теж грізна,
З вами краще миритися, поки не запізно,
Всіх депутатів візьміть зразу в кулак,
Керуйте ними справно, щоб знали що і як.
Маєте нам дати воду гарячу,
Не забувайте про зручне, чисте й комфортне місто, одначе,
Не забувайте і за дороги,
Щоб не пробивались шини і не ламались ноги.
Не дозвольте відібрати у нас «Нафтусю», так!
Відстоюйте інтерес громади, як то робив Грицак.
Тих, хто вас підвів та вас зрадив, до себе не наближайте,
А як наблизите – тоді на себе нарікайте.
Далі фінансуйте трускавецьких футболістів,
Видавайте книжки і будуйте майданчики в нашому місті,
Своїм працівникам зарплату підніміть,
То може в 2015 за вас проголосує тисяч не дві, а шість.
Справуйтеся, бо нелегка у вас тепер робота,
Щоби всі ваші проекти довести до кінця була охота,
Думаю, що ви не опустите руки і не скажете «не можу»,
А як буде потрібно, то я вам допоможу.

Володимир

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: Е-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».